

Pécs polgárai is jól ismerik ezt a jelszót, hiszen a diáktüntetések során itt is gyakran felhangzott a város utcáin. Komolyan gondoltuk a kiáltást, és nem csak mert a diploma Magyarországon mind az egyén, mind a társadalom szempontjából megtérülő befektetés – ahogy az már a Rektori Konferencia Elnökségének közleményéből is kiderült – hanem a városért is, hiszen Pécs élete immár elválaszthatatlanul összefonódik az egyetem létével.

Pécsett számos ember és cég megélhetése függ az egyetemtől. Az egyetem a városban a legnagyobb munkaadó, mintegy 6500 embert foglalkoztat, nem csak oktatókat és diplomásokat. Jelenleg a PTE-n az oktatók száma 1212 fő; ám az egyetem a klinikák egészségügyi alkalmazottjai (2855 fő) mellett munkát ad 1272 adminisztratív dolgozónak és 609 fizikai dolgozónak is (takarítószemélyzet, portások stb.), valamint számos kutatónak, szakoktatónak és a gyakorló intézmények pedagógusainak. (Ez utóbbi 572 főt jelent.) A leépítések, melyekre az egyetem az eddigiekben rákényszerült, és további forráskivonások esetén a jövőben is kényszerülni fog, valamennyi szférát érintik, és érinteni fogják.

Az egyetemi hallgatók és dolgozók közvetlen fenyegetettsége mellett az egyetem működésének veszélybe kerülése a város

egészére ijesztő hatással lehet. Nappali tagozaton 2011 őszén 18660 hallgató tanult, ebből 17901 fő Pécsett és 759 fő a szekszárdi karon. Újabb adatok sajnos nem állnak rendelkezésünkre, de annyi bizonyos, hogy 2012-ben ez a szám csökkent. A Pécsett tanuló diákok jelentős hányada nem pécsi lakos. Ez a hallgatói tömeg komoly vásárlóerőt képvisel, melyre számos szolgáltatás épül (albérletek, nyelviskolák, fénymásoló szalonok, éttermek, kocsmák). A hallgatók fogyasztásukkal felpezsdítik a kiskereskedelmet, a vendéglátást, plusz bevételeket és lehetőségeket jelentenek a kulturális szférában (színházi előadások, koncertek, kiállítások, különféle kulturális rendezvények; sőt sokan közülük – a művészeti karra járók, színház szakosok – maguk is tevékenyek ezeken a területeken). A hallgatói létszám csökkenését sajtóinformációk szerint már 2012 őszén megérezte a pécsi albérletpiac, és tudjuk, hogy a válság miatt számos vendéglátóhely is nehézségekkel küzd, a Csillag esete nem egyedi. A hallgatói létszám drasztikus csökkenése, vagy az egyetem esetleges bezárása csak tetézné a bajokat.

A munkalehetőségek mellett az egyetem az itt lakók számára a társadalmi felemelkedés lehetőségét jelenti. A 2011-es felvételi statisztikákból kiderül, hogy a PTE-re jelentkezők csaknem 60%-a a Dél-Dunántúli régióból kerül ki. Legfontosabb szerepet a társadalmi mobilizációban a PTE IGYFK játssza, ott ugyanis a jelentkezők közel 50%-a Tolna megyei, míg valamivel több, mint 25%-a Baranya megyei. Bár a jelentkezéseket bizonyára több tényező befolyásolja, a lakóhelyhez közelebb eső felsőoktatási intézmény választása nyilván kisebb anyagi terhet ró a családokra. (pl. alacsonyabb útiköltség, az ingázás a megemelkedett kollégiumárok mellett olcsóbb, mint a kollégium, otthoni étkezés lehetősége, stb.). Ezért a régió nehezebb helyzetben lévő családjai számára különösen elengedhetetlen a PTE léte.

Sok család számára tandíj nélkül is komoly nehézséget jelent gyermekeik egyetemre járatása. Mi azonban nem tartjuk kívánatosnak, hogy az egyetemi tanulmányok folytatása kiváltság legyen, ezért minden eszközzel meg akarjuk akadályozni az államilag finanszírozott férőhelyek számának csökkentését, leépítését. Ezzel ugyanis az eleve nehezebb helyzetben lévők egyáltalán nem tudnának bekerülni a felsőoktatásba, ahogy erre már sokan rámutattak. Mindemellett, ahogy az már több fórumon is elhangzott, a diplomások körében kisebb a munkanélküliség, mint a diplomával nem rendelkezők körében, így kevésbé veszik igénybe a szociális juttatásokat, emellett nagyobb bevételük miatt magasabbak az adóbefizetéseik is. (Baranya megyében decemberben a Munkaügyi Központ statisztikája szerint 28566 regisztrált munkanélküliből mindössze 1337 volt diplomás, Pécssett 9910 munkanélküliből 867.) A diploma tehát valóban jó befektetés, mely minden magyar állampolgár nemcsak pillanatnyi jólétét befolyásolja, hanem az egyénen kívül az egész közösség jól jár a diplomások adóbefizetéseivel, illetőleg hozzáadott értéket teremtő munkájával is. A képzett munkaerő vonzó lehet hazai és nemzetközi cégek számára is, melyek adóikkal gyarapítják az államkasszát, és nem kizárólag a diplomásoknak nyújthatnak munkalehetőséget. (Pl. Pécssett a Hauni és az IT Services).

Mi, akiket első pillantásra is közvetlenül érint az egyetem sorsa: középiskolai diákok, középiskolai tanárok, egyetemi oktatók és egyetemi hallgatók, már összefogtunk, hogy érdekeinknek közösen adjunk hangot. Mindeközben azonban látjuk, hogy a környezetünkben más problémák is vannak, és tudjuk, hogy ezek éppen annyira érintenek bennünket, mint ahogy a mi gondjaink is hatással vannak mások életére.

Nem csak a városnak, a városban élőknek fontos az egyetem, hanem az egyetemnek, az egyetemi polgároknak és a tanulóknak

is fontos, hogy működjék a város, a közösségi szolgáltatások, jó legyen a közbiztonság, színvonalas a tömegközlekedés, az oktatás és az egészségügy, hogy legyenek jól menő vállalkozások, melyek adóbevételeket generálnak és munkahelyeket teremtenek. Különösen fontosnak tartjuk a jogbiztonság kérdését, olyan társadalomban szeretnénk élni, melyben léteznek munkavállalói jogok és munkához való jog. Ennek érdekében szolidárisak vagyunk azokkal a munkavállalói illetve munkanélküli csoportokkal és szervezeteikkel, amelyek hasonló célok érdekében emelik fel a hangjukat, szerveznek akciókat.

Felelős magyar állampolgárokként aggaszt bennünket a demokrácia állapota egy olyan országban, ahol egyik napról a másikra veszik állami tulajdonba a polgárok nyugdíjmegtakarításait, ahol az alkotmánybíróság egy döntését a miniszterelnök életszerűtlennek nevezi, és az alkotmány maga, úgy látszik, már csak arra jó, hogy legyen mit átírni. Ahol az adóbevételekből finanszírozott közszolgálati média a hiteles tájékoztatásnak még a látszatára sem törekszik, ahol a cigányozás és a zsidózás a közbeszéd része, és a kormányzó párt csak elvben áll ki minden állampolgára mellett. (A sort sajnós hosszan lehetne folytatni.)

Egy társadalomban az emberek érdekei sokszorosán összekapcsolódnak és összefonódnak. Ne hagyjuk, hogy ezt elfejtessék velünk! Ne engedjük, hogy az egyes társadalmi csoportokat egymással szembefordítsák, egymás ellen uszítsák! Támogassuk egymást törekvéseinkben! Csak egymásra figyelve, együtt építhetünk, szebb, jobb, sikeresebb és boldogabb Magyarországot!